

GEMMA GALGANI VÀ THIÊN THẦN BẢN MỆNH

Vào bình minh thế kỷ XX vừa chấm dứt, một trinh nữ yêu kiều diễm lệ, vẻ thể xác lẫn tinh thần, êm ái trút hơi thở cuối cùng, hưởng dương 25 tuổi. Đó là thánh nữ Gemma Galgani. Gemma Galgani sinh năm 1878 và qua đời năm 1903. 30 năm sau, 1933, Gemma được tôn phong chân phước và năm 1940, được nâng lên hàng hiển thánh.

Gemma Galgani chào đời tại Camigliano thuộc tỉnh Lucca (Bắc Ý). Năm lên 8, Gemma mồ côi Mẹ và năm 19 tuổi, mồ côi Cha. Suốt tuổi thơ và qua tuổi thanh xuân, Gemma bị bệnh tật hành hạ liên miên. Đến năm 21 tuổi, Gemma bất ngờ khỏi một chứng bệnh trầm trọng, nhờ lời chuyển cầu của thầy Gabriele dell'Addolorata (1838-1862), tu sĩ dòng Thương Khó.

Thầy Gabriele dell'Addolorata - Gabriele Đức Bà Sầu Bi người Ý, sinh năm 1838 và qua đời năm 1862, hưởng dương 24 tuổi. Vị thánh trẻ Gabriele có tên thật là Phanxicô, quê thành Assisi và thuộc gia đình giàu sang. Thuở thiếu thời, Phanxicô ăn chơi trác táng và thích chưng diện. Chẳng may vào năm 17 tuổi, Phanxicô mất người chị khá ái, qua đời đột ngột vì bệnh dịch tả. Cái chết của hiền tỷ cùng với tâm tình mồ côi mẹ lúc tuổi còn thơ, đã gieo vào lòng "chàng trai thời đại" mối buồn sâu thẳm. Từ đó, Phanxicô nhận chân tất cả cái dòn mỏng phù du của cuộc đời. Chàng thay đổi hẳn.

Phanxicô chuyển hướng tình yêu dành cho thân mẫu và hiền tỷ quá cố thành tình yêu dâng lên Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA. Chàng quyết định từ bỏ thế gian và vào tu dòng Thương Khó với tên thầy Gabriele Đức Bà Sầu Bi. Thầy muốn sống hiệp thông với đau khổ của Đức Mẹ MARIA để cầu cho kẻ vô tín ngưỡng và sống bất chính trở về cùng THIÊN CHÚA. Thời gian vồn vẹn 5 năm tu dòng, cô đọng trong kinh nguyện và hy sinh, làm tiêu hao nhanh chóng thân xác xuân trẻ. Thầy ngã bệnh nặng khi chuẩn bị lãnh nhận thiên chức linh mục. Tuy nhiên, thầy không xin ơn khỏi bệnh, chỉ xin ơn chết lành. Thánh Gabriele Đức Bà Sầu Bi được chọn làm quan thầy các đại chủng sinh.

Trở lại cuộc đời thánh nữ Gemma Galgani. Được thánh Gabriele Đức Bà Sầu Bi chữa lành bệnh, Gemma vô cùng tri ân và quý mến đường tu đức của thánh nhân. Đường tu đức gắn liền với cuộc Thương Khó của Đức Chúa GIÊSU KITÔ và với các Sầu Khổ của Đức Mẹ MARIA. Ít lâu sau khi khỏi bệnh, Gemma lãnh nhận Năm Dấu Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Từ đó con đường nên thánh vạch ra:

- Thánh Giá sẽ tháp tùng Gemma trong vài năm còn lại của cuộc sống ngắn ngủi trên trần gian này.

Một điểm son trong cuộc đời thánh nữ Gemma Galgani là mối liên hệ mật thiết với các Thiên Thần, đặc biệt với Thánh Thiên Thần Bản Mệnh.

Thế theo lệnh truyền của Cha Giải Tội, Gemma viết cuốn Tự Thuật, trong đó ghi lại liên hệ thân tình với Thánh Thiên Thần Bản Mệnh. Thiên Thần Hộ Thủ là Thầy hướng dẫn tu đức và là vị linh hướng lương tâm. Gemma Galgani viết:

- Con nhớ rõ một ngày trong tuổi thơ, người ta tặng con một đồng hồ đeo tay bằng vàng có dây chuyền. Lòng con thật vui sướng vì có dịp khoe khoang. Con lập tức đeo đồng hồ vào và ra phố dạo chơi. Lúc trở về, khi thay áo, con trông thấy một Thiên Thần. - Bây giờ con biết ngài là Thánh Thiên Thần Bản Mệnh của con -. Với dáng điệu thật nghiêm nghị, Thiên Thần nói với con: "Em hãy ghi nhớ kỹ rằng, đồ trang sức dùng để trang điểm cho hiền thể của Một Vị Vua Chịu Đóng Đinh chỉ có thể là gai nhọn và thánh giá!" Lời nói làm con kinh hoàng. Dáng điệu của Thiên Thần cũng làm con hoảng sợ. Tuy nhiên, một thời gian ngắn sau đó, khi bình tâm suy nghĩ lời Thánh Thiên Thần nói, mặc dầu không hiểu rõ ý nghĩa, con vẫn dốc

lòng rằng: "Vì lòng yêu mến Đức Chúa GIÊSU KITÔ và để làm vui lòng Ngài, kể từ nay, con nhất quyết không bao giờ mang bất cứ vật trang sức nào và cũng không bao giờ nói tới những gì là phù vân giả trá chóng qua trên cõi đời tạm bợ này.

... "Phù vân, quả là phù vân. Phù vân, quả là phù vân. Tất cả chỉ là phù vân. Lợi lộc gì đâu khi con người phải chịu đựng bao gian lao vất vả dưới ánh nắng mặt trời? Thế hệ này đi, thế hệ kia đến, nhưng trái đất mãi mãi trường tồn. Mặt trời mọc rồi lặn; mặt trời vội vã ngã xuống nơi nó đã mọc lên. Gió thổi xuống phía nam, rồi xoay về phía bắc: gió xoay lui xoay tới rồi gió đi; gió trở qua trở lại vòng vòng. Mọi khúc sông đều xuôi ra biển, nhưng biển cũng chẳng đầy. Sông chảy tới đâu thì từ đó sông lại tiếp tục. Chuyện gì cũng nhàm chán, chẳng thể nói gì hơn. Mắt có nhìn bao nhiêu cũng chẳng thấy gì lạ, tai có nghe đến mấy cũng chẳng thấy gì mới. Điều đã có, rồi ra sẽ có, chuyện đã làm, rồi lại sẽ làm ra: dưới ánh mặt trời, nào có chi mới lạ?" (Sách Giảng Viên 1,2-9).

René Lejeune, "Les Anges: Armée secrète du Ciel", Éditions du Parvis, 1998, trang 54-57)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt